

9. Modlitwa różańcowa uczy słuchania Boga

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- Kształtowanie podstawowych umiejętności potrzebnych do odmawiania różańca;
- Uwrażliwienie na odmawianie różańca wraz z rozważaniem poszczególnych tajemnic, treść tajemnic jako słowa kierowane przez Boga do człowieka.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

- Uczeń umie odmawiać różaniec;
- Zna poszczególne części różańca, rozpoznaje poszczególne tajemnice;
- Potrafi podać przykłady tajemnic i poszczególnych części różańca;
- Wie, dlaczego różaniec jest modlitwą maryjną i co z tego wynika;
- Opowiada, dlaczego różaniec jest pomocą w poznawaniu Pana Jezusa i dlaczego uczy słuchać i rozumieć Boga.

Pojęcia, postaci:

różaniec, części i tajemnice różańca, Matka Boża.

Wartości:

wytrwała modlitwa, wdzięczność, uwielbienie Boga, współcierpienie i przeproszenie, wiara.

Propozycja realizacji:

- 1.** Katechezę można rozpocząć od modlitwy *Pozdrowienie anielskie* albo *Anioł Pański*.
- 2.** Na początku można pokazać uczniom kilka reprodukcji ukazujących Maryję przy Jezusie w różnych sytuacjach życia rodzinnego, a także reprodukcję zwiastowania i *Pietę*. Można też posłużyć się opowiadaniem, bajką ukazującą niepowtarzalny związek matki i dziecka.
- 3.** Można opowiedzieć o objawieniach w Lourdes, Fatimie. Opisać, o co prosiła Maryja, pokazać obrazy dzieci fatimskich, św. Bernardetty, św. Dominika, a także kilka ilustracji z życia Maryi i Jezusa, omówić je, od-

czytać przykładowy fragment z Pisma Świętego w powiązaniu z jedną z ilustracji. Można wykorzystać zabawę słowno-ruchową o Maryi¹.

4. Omówienie tekstów *Pozdrowienia Anielskiego* i *Modlitwy Pańskiej*, wskazanie na biblijne pochodzenie tych tekstów, zapytanie dzieci, czy mają w domu różańce, kto się na nich modli, kiedy.

5. Narysowanie różańca na tablicy lub i w zeszytach ucznia.

6. Można przeczytać dzieciom opowiadanie *Na wzór Maryi*², w czasie omawiania tekstu opowiadania podkreślić, że poznanie życia Jezusa i Maryi pomaga w naśladowaniu ich postaw, uczy słuchania Boga. Pełnienie woli Boga jest konieczne w życiu, aby było one przepełnione wiarą i miłością do Boga i ludzi.

7. Przypomnienie, że tajemnice różańca (jak w życiu) opisują chwile radosne, pełne światła, bolesne i chwalebne. Podkreślenie aktualności modlitwy różańcowej. Wyjaśnienie tajemnic światła. Wytlumaczenie, że różaniec jest rozważaniem życia Jezusa i Maryi, a więc składa się na tę modlitwę poznawanie życia Jezusa i Maryi oraz wsłuchiwanie się w Boga.

8. Odmówienie z dziećmi jednej tajemnicy różańcowej. Zachęcenie ich do udziału w nabożeństwach październikowych. Zapisanie w zeszytach, kiedy są one odprawiane. Zachęcenie dzieci do tego, aby po każdorazowym udziale w nabożeństwie październikowych narysowały w zeszyście serduszko lub kwiatek.

9. Zaproponowanie, aby dzieci wykonały w domu (z pomocą rodziców) różańce, z dowolnych materiałów, a także, aby narysowały jedną ze scen różańcowych w zeszyście lub na osobnych kartkach.

10. Można przekazać rodzicom i samym dzieciom informacje zachęcające do tworzenia Kół Żywego Różańca. Podkreślenie, jakie duchowe dobro niosą te wspólnoty: *Zachęcam Was do wspólnego odmawiania różańca w rodzinie. W wielu parafiach powstają Koła Żywego Różańca dla rodziców modlących się za swoje dzieci, a także Koła Żywego Różańca dla dzieci.*

¹ P. Mathson, *Rok liturgiczny dla dzieci*, Poznań 2000, s. 40.

² B. Ferrero, *Czasami wystarcza promyk słońca*, Warszawa 2000, s. 77–78.

OBIETNICE MATKI BOŻEJ DLA ODMAWIAJĄCYCH RÓŻANIEC

Obietnice te Najświętsza Maryja Panna złożyła św. Dominikowi. Przekazała mu też różaniec. Później usłyszał je od Maryi bł. Alan de la Roche, dominikański zakonnik, który przyczynił się niezwykle do rozpowszechnienia nabożeństwa różańcowego w wieku XV:

- 1.** Wszyscy, którzy wiernie służyć mi będą, odmawiając różaniec święty, otrzymają pewną szczególną łaskę.
- 2.** Obiecuję moją specjalną obronę i największe łaski wszystkim tym, którzy będą odmawiać różaniec.
- 3.** Różaniec będzie potężną bronią przeciwko piekłu; zniszczy występki i rozgromi herezję.
- 4.** Cnoty i święte czyny zakwitną. Przez tę modlitwę uzyska się od Boga najobfitsze zmiłowanie dla dusz. Serca ludzkie odwrócą się od próżnej miłości świata, a pociągnięte zostaną do miłości Boga i podniesione do pragnienia rzeczy wiecznych. O, ileż dusz uświęci się dzięki tej modlitwie.
- 5.** Dusza, która poleca mi się przez różaniec, nie zginie.
- 6.** Ktokolwiek odmawiać będzie pobożnie różaniec święty, rozważając równocześnie tajemnice święte, nie dozna nieszczęść, nie doświadczy gniewu Bożego, nie umrze nagłą śmiercią; nawróci się, jeśli jest grzesznikiem, jeśli zaś sprawiedliwym – wytrwa w łasce i osiągnie życie wieczne.
- 7.** Prawdziwi czciciele mego różańca nie umrą bez sakramentów świętych.
- 8.** Ci, którzy będą odmawiali różaniec, znajdą podczas swego życia i w chwili śmierci światło Boże oraz pełnię Bożej łaski i będą mieli udział w zasługach błogosławionych.
- 9.** Codziennie uwalniam z czyśćca dusze, które mnie czciły modlitwą różańcową.
- 10.** Wierne dzieci różańca zasłużą na wysoki stopień chwały w niebie.
- 11.** O cokolwiek przez różaniec prosić będziesz – otrzymasz.
- 12.** Rozszerzającym mój różaniec przybędę z pomocą w każdej potrzebie.

13. Otrzymałam od mojego Boskiego Syna obietnicę, że wszyscy obrońcy różańca będą mieli za wstawienników cały dwór niebieski w czasie swojego życia i w godzinę śmierci.

14. Odmawiający mój różaniec są moimi dziećmi, a braćmi Jezusa Chrystusa, Syna mojego jednorodzonego.

15. Nabożeństwo do mego różańca jest wielkim znakiem przeznaczenia do nieba.

Matka Boża nigdy nie pozostaje dłużna wobec wielkiej miłości okazywanej Jej w modlitwie różańcowej. Liczne wota znajdujące się we wszystkich Jej sanktuariach są tego najlepszym świadectwem. Sługa Boży Ojciec Święty Jan Paweł II, który całe swoje życie zawierzył Maryi, w modlitwie różańcowej widział źródło mocy dla Kościoła u progu trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa, dlatego nieustannie przypominał o potrzebie odmawiania tej modlitwy.

Jest tak ważna, ponieważ odwołuje się do teraźniejszości – „Módl się za nami grzesznymi teraz...”. „Teraz” to chwila obecna naszego pielgrzymowania przez życie. Musimy trwać w niej, wierni Bogu, w drodze do królestwa Bożego. Teraz, jako ludzie grzeszni, potrzebujemy współczucia. Otrzymujemy je wraz z miłosierdziem Boga właśnie poprzez modlitwę różańcową.

GENEZA KÓŁ ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Kiedy na początku XIX w. we Francji różaniec wydawał się modlitwą martwą i bezowocną, 28-letnia Paulina Jaricot założyła w 1822 r. w Lyonie Stowarzyszenie Żywego Różańca. Postanowiła tchnąć życie w przeżywającą kryzys pobożność różańcową i włożyć różańce w ręce młodych ludzi, zarówno intelektualistów, jak i robotników, aby jak sama mówiła, „dokonać zjednoczenia serc, aby przez zasługi Jezusa i Maryi, wyprosić nawrócenie grzeszników, wywyższenie Kościoła, utrzymanie wiary w krajach katolickich i rozszerzenie wiary na cały świat”.

ISTOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Żywy Różaniec jest zorganizowaną wspólnotą osób, które modlą się codziennie na różańcu. Organizacja wspólnoty odpowiada budowie różańca. 20 osób tworzy tzw. „Żywą Różę” (tak jak 20 tajemnic różańcowych – wydarzeń z życia Jezusa i Maryi). Każda osoba odmawia codziennie jedną tajemnicę, czyli 20 osób odmawia cały różaniec. Co miesiąc członkowie Żywej Róży wymieniają się tajemnicami.

Odmawianiu różańca towarzyszy rozważanie poszczególnych wydarzeń biblijnych, modlitwy *Ojcze nasz* i *Chwała Ojcu*.

Ważne jest to, że wszyscy członkowie Róży codziennie modlą się w tej samej intencji, która jest również zmieniana co miesiąc. Takie zasady obowiązują na całym świecie.